

DOMSTOLENS KENDELSE

(Første Afdeling)

af 14. juni 2002

i sag C-248/01, Hermann Pfanner Getränke Gesellschaft mbH m.fl. og Getränkebetrieb Gesellschaft mbH m.fl. mod Republikken Østrig (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Feldkirch) ⁽¹⁾.

(»Procesreglementets artikel 92, stk. 1 — præjudiciel forelæggelse — offentliggørelse af årsregnskaber og årsberetningen — førelse af handels- eller selskabsregistret — Domstolen ikke kompetent«)

(2002/C 233/18)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-248/01, angående en anmodning, som Landesgericht Feldkirch i medfør af traktatens artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Hermann Pfanner Getränke Gesellschaft mbH m.fl. og Getränkebetrieb Gesellschaft mbH m.fl. mod Republikken Østrig, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende gyldigheden af Rådets første direktiv 68/151/EØF af 9. marts 1968 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EFT 1968 I, s. 41) og Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer (EFT L 222, s. 11), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne M. Wathelet (refererende dommer) og A. Rosas; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: R. Grass, den 14. juni 2002 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

Det er åbenbart, at De Europæiske Fællesskabers Domstol ikke har kompetence til at besvare de spørgsmål, der er forelagt af Landesgericht Feldkirch ved kendelse af 22. juni 2001.

(¹) EFT C 289 af 13.10.2001.

Sag anlagt den 29. maj 2002 af Europa-Parlamentet mod Chubb Insurance Company of Europe SA, Commercial General Norwich Union og Royal Sun Alliance Belgium

(Sag C-199/02)

(2002/C 233/19)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 29. maj 2002 anlagt sag mod Chubb Insurance Company of Europe SA, Commercial General Norwich Union og Royal Sun Alliance Belgium af Europa-Parlamentet ved D. Petersheim og O. Caisou-Rousseau, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Europa-Parlamentet har nedlagt følgende påstande:

1. De sagsøgte tilpligtes at godtgøre Europa-Parlamentet udgifterne til reparation af de skader, der ved stormen den 26. december 1999 blev forvoldt Alucobond-sandwichpladerne, dvs. 1 194 378,43 EUR og påløbne morarenter.
2. Chubb tilpligtes at godtgøre Europa-Parlamentet udgifterne til den sagkyndige undersøgelse, dvs. 2 200,64 EUR.
3. De sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagen er anlagt på grundlag af en voldgiftsbestemmelse. Europa-Parlamentet gør gældende, at det er med urette, at de sagsøgte forsikringselskaber påberåber sig en udelukkelsesbestemmelse, der er indeholdt i forsikringsaftalens supplerende almindelige betingelser om »storm og hagl«.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved afgørelse truffet den 27. juni 2002 af VAT and Duties Tribunals, London Tribunal Centre, i sagen Halifax plc, Leeds Permanent Development Services Ltd, County Wide Property Investments Ltd mod Commissioners of Customs and Excise

(Sag C-255/02)

(2002/C 233/20)

Ved afgørelse truffet den 27. juni 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 11. juli 2002, har VAT and Duties Tribunals, London Tribunal Centre, i sagen Halifax plc, Leeds Permanent

Development Services Ltd, County Wide Property Investments Ltd mod Commissioners of Customs and Excise forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. a) Kan transaktioner, som
    - i) udføres af den enkelte deltager udelukkende med den hensigt at opnå en afgiftsfordel og
    - ii) som ikke har et selvstændigt erhvervmæssigt formål

under de omhandlede omstændigheder i momsmæssig henseende betragtes som leveringer fra eller til deltagerne som led i deres økonomiske virksomhed?
  - b) Hvilke faktorer skal der under de omhandlede omstændigheder tages hensyn til ved fastslåelsen af, hvem der er modtagere af de selvstændige entreprenørers leveringer?
2. Indebærer doktrinen om misbrug af rettigheder som udviklet af Domstolen, at sagsøgernes krav om godtgørelse af eller fradrag for indgående afgift i tilknytning til gennemførelsen af de omhandlede transaktioner må afvises?

Appel iværksat den 12. juli 2002 af Bactria Industriehygiene-Service GmbH til prøvelse af kendelse afsagt den 29. april 2002 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans i sag T-339/00 ⁽¹⁾, Bactria Industriehygiene-Service GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-258/02 P)

(2002/C 233/21)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 12. juli 2002 iværksat appel af Bactria Industriehygiene-Service GmbH, Kirchheimbolanden (Tyskland), ved advokaterne Koen Van Maldegem og Claudio Mereu, til prøvelse af kendelse afsagt den 29. april 2002 af De Europæiske Fællesskabers Ret

i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-339/00, Bactria Industriehygiene-Service GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Appellen antages til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold.
- Kendelse afsagt den 29. april 2002 af Retten i Første Instans i sag T-339/00 annulleres.
- Det fastslås, at appellanten i henhold til artikel 230, stk. 4, EF er berettiget til at anlægge sag med påstand om annullation af forordning nr. 1896/2000/EF ⁽²⁾.
- Sagen hjemvises til Retten i Første Instans til realitetsbehandling.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger i begge sager.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten gør gældende, at den anfægtede kendelse skal annulleres, fordi den er afsagt på grundlag af en for streng fortolkning af artikel 230 EF, som ifølge appellanten ikke længere finder anvendelse som følge af den nye efterprøvelse af søgsmålskompetencen, som Retten i Første Instans har indført ved den for nyligt afsagte dom i sag T-177/01, Jégo-Quére og Cia SA mod Kommissionen. Efter appellants opfattelse er det åbenlyst, at selskabets søgsmål skal antages til realitetsbehandling i henhold til denne nye efterprøvelse, idet den anfægtede forordning utvivlsomt og aktuelt begrænser hans databeskyttelse og ejendomsret, og idet appellanten ikke kan beskytte sine rettigheder ved at anlægge søgsmål ved nogen anden retsinstant.

Appellanten gør endvidere gældende, at selv hvis den nye test ikke finder anvendelse, er Retten i Første Instans' retlige vurdering af, at appellanten ikke var individuelt berørt af den anfægtede forordning, selvmodsigende, utilstrækkeligt begrundet, baseret på en forkert fortolkning og anvendelse af de relevante retsregler og er ikke i overensstemmelse med den fremherskende retspraksis om, hvornår en person er individuelt berørt.

⁽¹⁾ EFT C 4 af 6.1.2001, s. 9.

⁽²⁾ Kommissionens forordning af 7.9.2000 om den første fase i det program, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF om biocidholdige produkter (EØS-relevant tekst) (EFT L 228 af 8.9.2000, s. 6).